IslamHouse.com

مركز أصول العالمي للمحتوى الدعوي
Osoul Global Center
www.osoulcenter.com

ROMANIAN
Română
روماني

OARE AI DESCOPERIT ADEVĂRATA SA FRUMUSEȚE?

Dr. Naji ibn Ibrahim Al-Arfaj

Traducere
European Islamic Research Center (Eirc) & Daniela Dinu

Revizuit de
Mariam Oana & Diana Asandei & Gabriela Gharabli &
Alina Luminiţa Crăciun

ROMANIAN
Română
روماني

هل إكتشفت جماله الحقيقي؟

(باللغة الرومانية)

ناجي بن إبراهيم العرفج

ترجمة

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية & دانيلا دينو

مراجعة

مريم وانا & دايانا أساندي & جبريلا غرابلي
& ألينا لومينيتا كراسيون

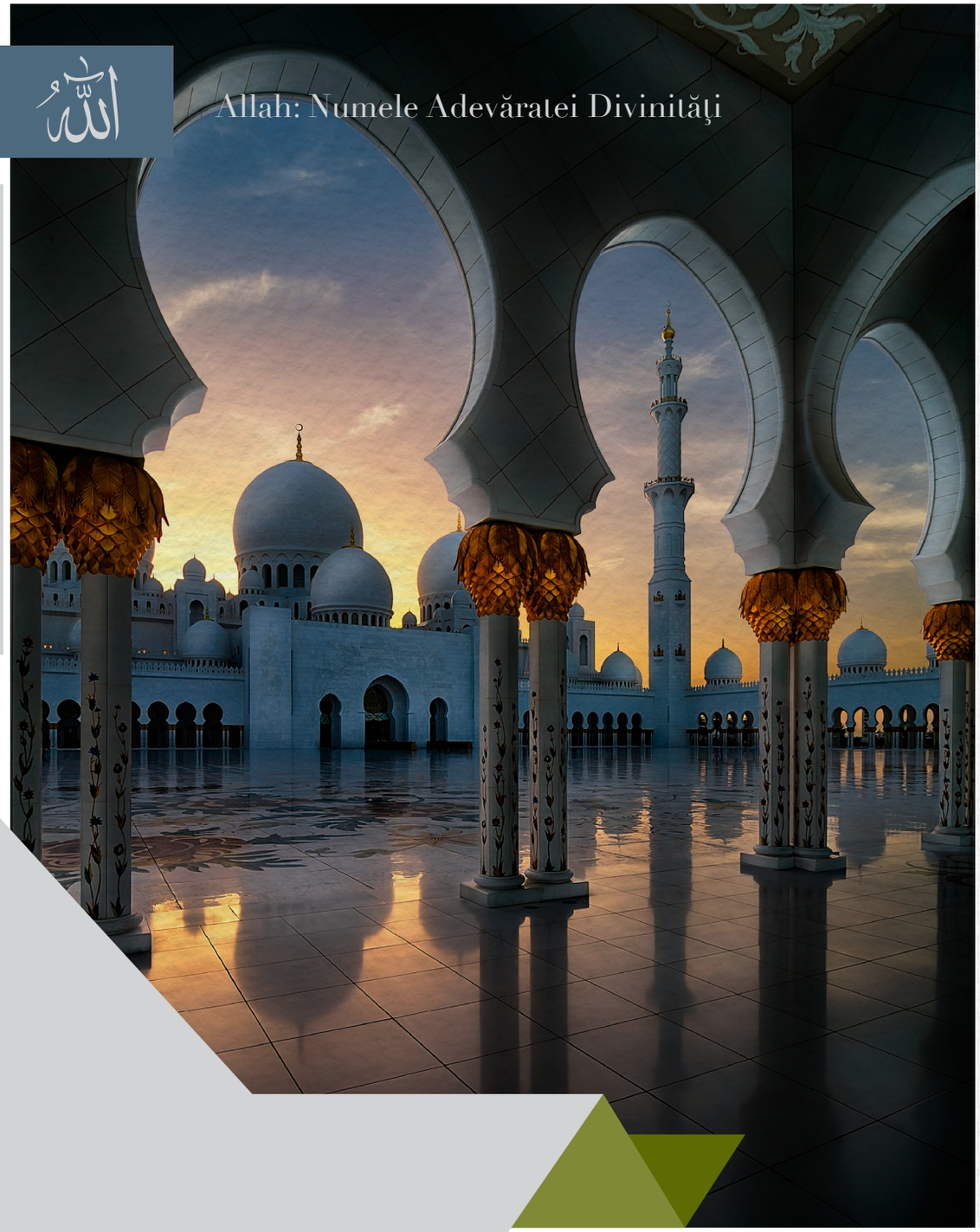

بسم الله الرحمن الرحيم

În Numele lui Allah, Ar-Rahman (Cel Milostiv),
Ar-Rahīm (Cel Îndurător)

CUPRINS

- Cuprins
- Partea întâi
- Introducere: doar vârful icebergului
  - Partea a doua
- Răspunsul la câteva întrebări de răscruce ale umanităţii
  - Care este adevărul?
  - Cine este adevăratul Allah?
  - Oare ai descoperit tu aceste taine?
  - Chei pentru dobândirea liniştii şi a păcii spirituale
  - Cei şase stâlpi ai credinţei în islam
  - Cei cinci stâlpi ai islamului
- Partea a treia
  - Frumuseţea şi puritatea Coranului cel Glorios
- Partea a patra
  - Un respiro: o minunată contribuţie
  - Religia lui Adam şi Eva
- Partea a cincea
  - Adevărul cu privire la Ultimul Profet (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)
  - Măreaţa personalitate a lui Mohammed
  - Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) în cărţile sfinte
  - Câteva frânturi dintre cele care s-au spus despre Profetul Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)
  - Câteva relatări profetice minunate
- Partea a şasea
  - Preafrumoasele Nume ale lui Allah
- Partea a şaptea
  - Concluzii

I

PARTEA ÎNTÂI

INTRODUCERE: DOAR VÂRFUL ICEBERGULUI

Această carte prezintă doar câteva exemple a adevăratei frumuseţi şi măreţii a islamului, care:

- ne îndeamnă să avem o intenţie sinceră, o atitudine binevoitoare şi sentimente pozitive faţă de ceilalţi;
- ne învaţă să îi iertăm pe ceilalţi, să fim toleranţi cu cei din jurul nostru şi să iubim pentru aceştia ceea ce iubim şi pentru noi înşine;
- ne încurajează să zâmbim cu sinceritate, să fim binevoitori şi delicaţi cu ceilalţi;
- ne îndrumă să comunicăm cu cei din jurul nostru cu diplomaţie;
- ne impune un caracter bun şi un comportament respectuos faţă de oamenii din jurul nostru;
- ne învaţă să ne comportăm cu bunătate, milă şi compasiune faţă de oameni, animale şi păsări;
- ne învaţă să ne respectăm şi să avem grijă de părinţii noştri şi de cei mai în vârstă, să fim buni cu familiile şi soţiile noastre, la fel şi cu copiii noştri;
- ne încurajează să îi ajutăm, hrănim şi sprijinim pe cei slabi, săraci, nevoiaşi şi infirmi;
- ne îndeamnă să gândim, reflectăm şi să ne folosim mintea, pentru emiterea judecăţilor pe indici şi evidenţe corecte.

Înainte de a îţi dezvălui secretul şi de a descoperi adevărul, lasă-mă să-ţi mai spun şi că el, de asemenea:

- ne învaţă că toţi oamenii sunt egali în ceea ce priveşte rasa, culoarea sau naţionalitatea;
- ne opreşte de la a îi răni, urî, a îi nedreptăţi sau a îi înjosi pe ceilalţi;
- ne dezvăluie cu claritate care este scopul existenţei noastre, către ce ne îndreptăm şi care este destinaţia noastră finală;
- ne îndrumă către convieţuirea în pace şi ne învaţă să avem o legătură bună cu Allah (Creatorul), cu noi înşine şi cu ceilalţi;
- răspunde cu claritate la întrebările importante şi decisive;

cu adevărat, el ne călăuzeşte către Adevărul absolut şi către izbândă, împăcare, linişte sufletească, fericire adevărată, mântuire şi viaţă veşnică.

Oare poţi crede că această descoperire măreaţă este tocmai… islamul?!

> Atâta vreme cât minţile noastre vor fi subjugate de prejudecăţi, stereotipuri şi idei preconcepute, nu vom fi niciodată capabili să vedem frumuseţea sau adevărul în ceva.

Este posibil ca tu să ai unele idei preconcepute cu privire la islam şi noţiuni negative legate de această religie şi tot astfel este posibil să priveşti islamul doar aşa cum îl popularizează mass-media, care discută doar despre terorişti – acei câţiva oameni care urmează calea extremismului şi a terorii, fără ca acest fapt să fie în vreun fel legat de religia lor. De asemenea, este posibil ca tu să fi citit sau auzit despre islam din surse neelocvente şi inexacte sau din surse deviate, care încearcă să denatureze imaginea islamului şi a musulmanilor din nenumărate motive şi considerente.

Tocmai de aceea, te invit să citeşti această carte cu obiectivitate şi cu o minte deschisă şi să observi cele prezentate în această carte cu privire la frumuseţea, claritatea şi simplicitatea islamului.

Ca exemplu al clarităţii, frumuseţii şi măreţiei sale, cu adevărat islamul se caracterizează prin:

- claritate cu privire la crearea Universului
- claritate cu privire la crearea noastră
- claritate cu privire la spiritualitatea noastră
- claritate şi puritate cu privire la conceptul de “Divinitate”
- claritate asupra conceptului adorării
- claritate cu privire la scopul nostru în această viaţă
- claritate cu privire la Viaţa de Apoi
- claritate cu privire la destinaţia noastră finală (Paradisul sau Iadul)
- claritate cu privire la obţinerea adevăratei fericiri şi a plăcerii eterne.

Înainte de a iniţia această călătorie exploratorie cu privire la frumuseţea islamului şi a măreţiei acestuia, permiteţi-mi să menţionez câteva definiţii islamice esenţiale:

Allah: Allah este numele în limba arabă al Divinităţii Absolute şi Adevărate, Creatorul. Islamul ne învaţă că doar Allah este demn de adorare întru dreptate pentru întreaga omenire. De asemenea, evreii şi creştinii arabi folosesc numele de “Allah” pentru a Îl desemna pe Dumnezeu.

Mohammed: este ultimul Profet (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) trimis de Allah întregii omeniri.

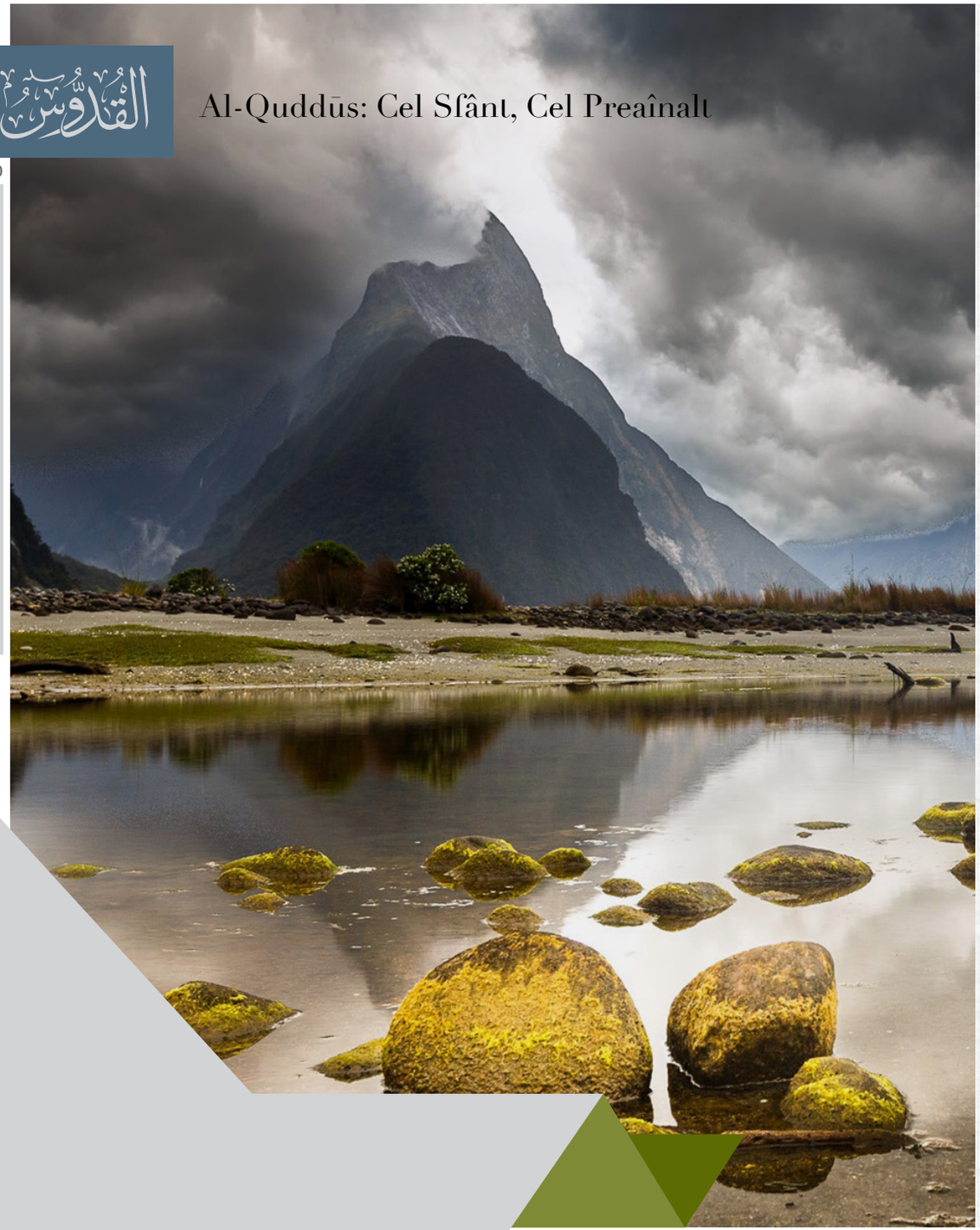
Islam: înseamnă ascultare şi supunere în faţa Voinţei lui Allah.

Musulman: este cel care crede în Allah, care I se supune Lui şi care îl ascultă şi îl urmează pe Profetul Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).

Coranul cel Glorios: este Cuvântul final al lui Allah revelat Profetului Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) prin intermediul îngerului Jibril (Gavriil – Pacea fie asupra sa!) şi ultima dintre Cărţile Sfinte pogorâte de către Allah.

القدوس

Al-Quddūs: Cel Sfânt, Cel Preaînalt

2

PARTEA A DOUA

RĂSPUNSURI LA ÎNTREBĂRILE DE RĂSCRUCE ALE OMENIRII

Cu adevărat, islamul răspunde la câteva întrebări de răscruce şi deosebit de importante ale omenirii, precum:

- Care este Adevărul?
- Cine ne-a creat pe noi?
- Cine este cu adevărat Allah?
- Care este ultimul Profet al lui Allah?
- Pe cine ar trebui să adorăm noi?
- Cine suntem noi?
- De ce ne aflăm noi aici?
- Ce se află după moarte?
- Ce este Viaţa de Apoi?
- Care este destinaţia noastră finală: Paradisul sau Focul Iadului?
- Cum putem dobândi pacea absolută şi cum se ajunge la succes şi la adevărata fericire?
- Cum putem câştiga viaţa veşnică?

Cu o minte şi o inimă deschise către descoperirea adevărului, vă invit să citiţi cu sinceritate şi să judecaţi voi înşivă...

Care este adevărul?

Islamul evidenţiază faptul că Allah Cel Atotputernic este Cel care a creat tot ceea ce există, în întregimea lui. Cu adevărat, această Divinitate Măreaţă (Allah) a creat tot ceea ce există dintre oameni şi animale şi a creat Pământul, cu munţii săi, oceanele, râurile, plantele şi pădurile sale. De asemenea, El este Cel care a creat Soarele, Luna, planetele şi constelaţiile, la fel cum a creat noaptea şi ziua. Toate aceste creaţii, cunoscute sau necunoscute nouă ori a căror descoperire poate nici nu s-a produs încă, sunt doar câteva exemple din măreaţa Sa creaţie, care nu poate fi numărată şi nici socotită. Cu adevărat, Allah a creat tot ceea ce se află pe Pământ, precum şi întreg Universul, cu timpul, spaţiul, energia şi materia sa. De asemenea, Allah susţine Universul şi tot ceea ce se află în interiorul acesteia, controlând tot ceea ce se petrece în întreg Universul.

Pentru că există şi unii care atribuie crearea tuturor acestora "naturii" sau "selecţiei naturale", haideţi să delimităm cele la care ne referim, în cazul de faţă – natura. Ce este această "natură" şi cum poate fi ea definită?

Sper că sunteţi de acord cu mine asupra faptului că "natura" cuprinde tot ceea ce se referă la planete şi galaxii, plante, pomi, văi şi munţi, oceane şi râuri, Pământul şi Soarele, Luna şi stelele şi alte lucruri de acest gen.

Oare este posibil ca toate aceste lucruri să se fi creat pe ele însele sau ca ele să îl fi creat pe om?

Coranul cel Glorios ne informează în cea mai frumoasă şi clară formă cu privire la aceasta:

"O, voi oameni, slăviţi-L pe Domnul vostru, care v-a făcut pe voi şi pe cei de dinaintea voastră. Ca să aveţi frică [de El]." [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:21]

"El a creat Cerurile şi Pământul întru adevăr[...]" [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 39:5]

"El este acela care a creat noaptea şi ziua, Soarele şi Luna [...]" [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 21:33]

Pe de altă parte, cei care cred în această "natură" argumentează prin aceea că nu cred în Allah pentru simplul fapt că nu Îl pot vedea, nu Îl pot atinge şi nici nu Îl pot cerceta, aplicând asupra Lui vreun experiment.

Acum câţiva ani, mi-a vizitat casa unul dintre vecinii mei din Oregon, S.U.A., şi am discutat cu această ocazie despre diverse lucruri, printre care şi conceptul de Dumnezeu şi existenţa Acesteia. Negând existenţa lui Dumnezeu (Allah), vecinul meu, un bărbat foarte în vârstă, a început să bată cu pumnul în masă spunând: "Eu cred în această masă pentru că pot să o ating, pot să o simt!" Încercând să dialoghez cu el folosind o modalitate logică, am arătat către becul din cameră şi l-am întrebat: "Oare crezi tu în (existenţa) energiei electrice?" El a răspuns: "Cu siguranţă!" L-am întrebat: "Oare poţi vedea tu energia sau puterea care stă la baza producerii luminii?" A răspuns: "Nu." Apoi i-am pus lui aceste întrebări:

- Oare ai văzut tu vreodată, cu propriii tăi ochi, aerul pe care îl respirăm?
- Oare ai tu simţăminte? Ce formă, ce culoare şi ce mărime au ele?
- Ce este somnul? Ce culoare şi ce greutate are?
- Aşadar, în existenţa câtor lucruri credem fără a putea să le vedem?

Într-o altă împrejurare, am întâlnit un tânăr care se numea Chris, ce se afla împreună cu soţia lui într-un hotel din Oslo, Norvegia. Pe parcursul unei discuţii amicale între mine şi el, l-am întrebat pe Chris: "Aşadar, care este scopul acestei vieţi?" La aceasta, Chris a răspuns uimit: "Este prima dată când aud o întrebare ca aceasta!" şi a completat: "Nu cred că am vreun scop în această viaţă." De asemenea, a mai adăugat: "Eu nu cred în niciun Dumnezeu." L-am întrebat pe Chris: "De ce?" El mi-a răspuns: "Pentru că nu L-am văzut încă…" Legându-mă de răspunsul său l-am întrebat mai apoi, zâmbind:

- Oare o iubeşti tu pe soţia ta?!
- Oare poţi tu să vezi fizic, palpabil această iubire?
- Care este culoarea iubirii tale?
- Cât cântăreşte această dragoste?

Imaginaţi-vă care a fost reacţia lui Chris şi a soţiei sale! Astfel, imposibilitatea noastră de a vedea în mod fizic iubirea sau simţămintele noastre nu ne conduce în mod obligatoriu la negarea existenţei acestora.

Tot astfel, dacă nu Îl putem vedea pe Allah în această viaţă din cauza limitării simţurilor şi a capacităţii noastre limitate de înţelegere a Măreţiei Sale, aceasta nu trebuie să ne facă să negăm Existenţa Sa.

Cu adevărat, Existenţa lui Allah este clară şi vizibilă, putând urmări cu uşurinţă cu uşurinţă evidenţele cu privire la aceasta prin semnele şi dovezile Sale nenumărate, existente în crearea unui număr cu neputinţă a fi socotit de atomi ,celule , ţesuturi şi muşchi, precum şi în tot ceea ce El a creat.

În plus faţă de aceasta, mii de profeţi ai lui Allah, milioane de urmaşi ai acestora şi miliarde dintre cei ce i-au urmat de-a lungul istoriei omenirii au confirmat Existenţa lui Allah. Este oare raţional şi logic să ignorăm mărturia tuturor acestor nenumăraţi oameni şi semnele pentru “ştiinţă”, când, de fapt, teoriile ştiinţifice doar descriu Universul şi nu întreabă: “Ce - sau Cine - a creat acest Univers şi l-a făcut aşa cum este?” De fapt, dovezile ştiinţifice arată că posibilităţile ca Universul nostru să fi apărut din “întâmplare” sunt cu adevărat infime; cu toate acestea “întâmplarea” este singura “explicaţie” pe care ateii o pot oferi pentru a explica existenţa şi natura Universului - potrivit lor: “Doar s-a întâmplat să fie în acest fel”. Având în vedere acest lucru, te rog să apreciezi care idee este cu adevărat logică: credinţa în norocul chior care reglementează totul sau credinţa că Universul este astfel pentru că el este creat şi controlat de Allah?

Unele întrebări trebuie luate în considerare:

- Este Universul creaţia unui Creator inteligent sau a apărut dintr-un noroc chior?
- Dovedeşte “ştiinţa” sau “teoria evoluţionistă” că Allah nu există?

Acesta este adevărul limpede în islam, care afirmă şi susţine Existenţa lui Allah şi Unicitatea Lui, precum şi că nu există altă Divinitate în afară de Allah, Creatorul a tot şi a toate, Susţinătorul întregului Univers.

Astfel, trebuie să credem că nimeni şi nimic nu poate fi mai presus de El şi nici asemenea Lui. Cu adevărat, Allah ne-a creat pentru a Îl cunoaşte pe El şi pentru a Îl adora numai pe El; iar aceia care Îl adoră într-o modalitate corectă şi urmează întru totul Poruncile Sale vor intra în Paradis, viaţa cea veşnică.

Pe de altă parte, se află cei care încalcă Poruncile lui Allah şi îşi urmează

poftele şi dorinţele lor păcătoase, iar aceştia vor fi duşi în… Şi oare unde vă închipuiţi că vor fi ei duşi?!

Nimeni nu poate atinge fericirea adevărată şi nici liniştea sufletească sinceră decât prin credinţa în Allah, prin supunerea faţă de El şi prin urmarea Poruncilor Sale.

Cine este adevăratul Allah?

Islamul răspunde într-un mod clar şi frumos la această întrebare definitorie şi semnificativă. Ne arată mai multe detalii despre Allah Cel Adevărat şi despre Natura şi Calităţile Sale unice. În Coran, găsim:

“Spune [o, Mohammed]: El este Allah, [Al] Ahad [Cel care este Unul, Cel care nu are partener sau ceva similar şi nu este niciun alt Dumnezeu în afară de El. Nimeni nu împarte cu El Atributele Sale Divine, nimeni nu poate face vreunul din Actele Sale Divine şi nimeni nu este asemeni Sinelui Său Divin. El este Indivizibil şi nu trei în unul aşa cum spun creştinii. El nu a avut vreodată soţie sau copii şi El este Singurul care ne poate ierta păcatele şi care ne va judeca în Ziua Judecăţii]. ~ Allah As-Samad [Cel care Îşi este de ajuns Sieşi, Cel care este Perfect în Slava şi Onoarea Sa, în Atributele Sale, în Cunoaşterea Sa, în Puterea Sa, Care nu are nevoie de nimic de la creaţiile Sale, dar de Care întreaga creaţie are nevoie, iar El nici nu mănâncă, nici nu bea şi nici nu moare]! ~ El nu dă naştere şi nici nu este născut ~ Şi nu este nimeni egal sau comparabil cu El.»” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 112:1-4]

Această minunată Sură din Coranul cel Nobil, în întregimea ei, ne înştiinţează, într-o manieră miraculoasă şi cu exactitate despre adevărul absolut cu privire la Allah şi la Adevărata Sa Natură. Cu adevărat, ea răspunde cu claritate la întrebările decisive şi importante a milioane de oameni. De asemenea, din această măreaţă Sură, precum şi din alte texte coranice, putem avea acces la cunoaşterea câtorva dintre Atributele ce particularizează această Divinitate (adevărată) şi o delimitează de presupusele divinităţi.

Dintre aceste Atribute specifice ale lui Allah enumerăm:

- Adevăratul Dumnezeu este Creatorul şi El nu este creat.
- Adevărata Dumnezeu este UNUL SINGUR, care nu are pe nimeni egal, nici parteneri, nici tată şi nici fiu.

- Adevăratul Dumnezeu nu este Vizibil, nimeni nu Îl poate vedea pe El în această viaţă. El nu se manifestă în niciun fel fizic şi nici nu este întrupat în alte forme.
- Adevăratul Dumnezeu este Veşnic, El nici nu moare şi nici nu se stinge.
- Adevăratul Dumnezeu Îşi este Atotsuficient Sieşi şi nu este în nicio nevoie de creaţiile Sale. El nu are nici tată şi nici mamă, şi nicio soţie, şi niciun copil, şi nu are El nevoie de mâncare şi nici de băutură şi nici nu are nevoie de vreun ajutor de la cineva.
- Adevăratul Dumnezeu este Unic în ceea ce priveşte Atributele Sale; nimeni nu este asemeni Lui. Nicio descriere umană nu Îi poate fi atribuită Lui.

Oare ai descoperit tu aceste taine?

Cu adevărat, islamul conservă şi încurajează manifestarea firii naturale a omului (fitrah) în care noi am fost creaţi de către Allah, iar Allah este Cel care Ştie tainele şi ascunzişurile minţilor şi inimilor noastre şi El este Cel mai Bun Cunoscător al tainelor noastre şi al cheilor păcii şi liniştii sufletelor, minţilor şi inimilor noastre.

Cum putem dobândi pacea, liniştea şi mulţumirea spirituală?

- Prima taină (cheie): cunoaşterea Celui cu adevărat îndreptăţit întru a fi adorat, Allah.
- A doua taină (cheie): credinţa în El (fără a Îi face asociaţi).
- A treia taină (cheie): urmarea Voii Sale.
- A patra taină (cheie): credinţa în profeţii lui Allah (inclusiv în Profetul Mohammed – Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).
- A cincea taină (cheie): pomenirea lui Allah.
- A şasea taină (cheie): căutarea Iertării lui Allah.
- A şaptea taină (cheie): adorarea doar a lui Allah.
- A opta taină (cheie): iubirea pentru ceilalţi a ceea ce iubeşti pentru tine însuţi.
- A noua taină (cheie): generozitatea şi încercarea de a aduce bucurie în inimile celorlalţi.
- A zecea taină (cheie): a fi sincer şi evlavios în adorare.

Pe scurt, aceste zece tainice chei pot deschide poarta către liniştea, pacea şi mulţumirea spirituală, socială şi mondială, ele fiind izvorâte din comorile Coranului cel Nobil şi din Tradiţiile Profetului Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).

Rezumând aceste idei, islamul ne învaţă prin intermediul celor două surse de bază ale sale – Coranul cel Glorios şi Tradiţiile Profetice – că putem obţine pacea spirituală, fericirea şi mântuirea prin Cunoaşterea lui Allah şi prin credinţa în El cu o credinţă absolută şi sinceră, aşa cum, de asemenea, ni se impune nouă să credem în toţi profeţii lui Allah (inclusiv în Profetul Mohammed, pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), urmând călăuzirea şi a învăţămintele acestora.

Astfel, porţile către o viaţă fericită, liniştită şi veşnică se deschid prin credinţa şi mărturisirea următoarelor cuvinte:

Mărturisesc că nu există altă divinitate în afară de Allah şi că Mohammed este Robul şi Trimisul Său.

Cu toate acestea, islamul ne spune că doar credinţa în Allah şi profeţii Săi nu este suficientă pentru atingerea liniştii sufleteşti, a fericirii şi a mântuirii. Pentru aceasta, trebuie să facem fapte bune, să Îl adorăm pe Allah, să urmăm Poruncile Sale şi să ne îndepărtăm de la cele pe care El le-a interzis.

Cu adevărat, supunerea faţă de Poruncile lui Allah este esenţa Mesajului lui Allah. Confirmând sensul real al supunerii faţă de Allah şi răsplata pe care El a promis-o celor care cred şi împlinesc fapte bune, Allah spune în Coran:

"Însă aceia care cred şi împlinesc fapte bune vor avea ca sălaş Grădinile Firdawsului." [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 18:107]

În sens asemănător şi Cartea Sfântă a creştinilor, Biblia, menţionează:

"După cum trupul fără duh este mort, tot aşa şi credinţa fără fapte este moartă."

[Biblia, Iacob, 2:26]

Şi, în plus, acelaşi Iacob a indicat sensul islamului pe care l-am discutat anterior: "Supuneţi-vă doar lui Allah [...]" [Biblia, Iacob, 4:7]

Aşadar, musulmanii sunt aceia care îi urmează cu adevărat pe Isus şi pe ceilalţi profeţi (Pacea fie asupra lor!).

Cu adevărat, musulmanul este acea persoană care se supune cu pioşenie Poruncilor lui Allah. Musulmanii cred în Allah, împlinesc fapte bune, se supun şi urmează prescripţiile şi îndemnurile cu care au venit profeţii şi trimişii. De asemenea, ei împlinesc rugăciunea, ţin postul, oferă dania şi milostenia, rostesc formula "Cu voia lui Allah" (In shaa Allah) pentru faptele viitoare şi răspândesc între ei salutul islamic "Pacea (lui Allah) fie asupra voastră!" (As salamu aleikum!). Acestea sunt cele pe care şi profeţii (printre aceştia şi Moise, Isus şi Mohammed – Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra lor!) le făceau.

Acestea sunt doar câteva dintre exemplele şi dovezile care evidenţiază cu claritate adevărul, unitatea, universalitatea şi măreţia şi frumuseţea acestei religii, aparţinând tuturor profeţilor şi trimişilor lui Allah: islamul.

Din punct de vedere practic, musulmanul sau acea persoană care îşi doreşte să devină musulman trebuie să creadă în cei şase stâlpi ai credinţei islamice şi anume:

Credinţa în Allah (Cel Adorat întru adevăr), înseamnă credinţa în Existenţa şi Unicitatea Sa (Tawhiid), precum şi credinţa în Stăpânirea Sa, în Numele şi Atributele Sale, precum şi că nu există altă divinitate demnă de a fi adorată în afara Sa, Preaslăvitul şi Preaînaltul.

Credinţa în îngerii lui Allah şi în aceea că ei au fost creaţi pentru a Îl pomeni pe Allah, a Îl slăvi pe El, a I se supune Lui şi pentru a îndeplini ordinele Sale.

Credinţa în Cărţile lui Allah, care cuprind Cuvântul original al lui Allah ce i-a fost revelat lui Moise şi Isus (Pacea fie asupra lor!), precum şi Coranul cel Nobil, ultima revelaţie care a fost trimisă de către Allah Profetului Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) şi pe care Allah a protejat-o de orice sustragere, adăugare sau denaturare.

Credinţa în mesagerii şi profeţii lui Allah, printre care se află profeţii Noe, Avrām, Moise, Isus şi Mohammed (Pacea fie asupra lor!). Aşadar, credinţa musulmanului nu este completă până ce nu crede în Moise şi în Isus (Pacea fie asupra lor!) ca profeţi trimişi de Allah, Creatorul.

Credinţa în Ziua de Apoi, Ziua Învierii şi a Judecăţii. Cu adevărat, Allah îi va judeca pe oameni în Ziua de Apoi în funcţie de credinţa şi de faptele lor; şi în acea Zi, după ce oamenii vor fi judecaţi şi socotiţi, se va şti care sunt aceia care vor avea parte de o fericire şi o viaţă veşnică în Paradis şi care sunt cei care vor fi aruncaţi în Focul Iadului.

Credinţa în predestinare şi în destinul pe care le-a scris Allah în virtutea Ştiinţei Sale absolute. Cu adevărat, credinţa în predestinare şi destin face ca dreptcredincioşii să aibă încredere în Allah; şi ei acceptă şi sunt liniştiţi în privinţa a tot ceea ce le-a predestinat Allah, indiferent dacă acesta ar fi bun sau rău. Cu adevărat, cei care cred în Allah şi în predestinare nu deznădăjduiesc şi nici nu-şi pierd speranţa. Şi atunci când se abate asupra lor încercări şi greutăţi, ei se îndreaptă spre Allah, cerând susţinerea, ajutorul şi iertarea. Această frumoasă credinţă în Allah şi predestinarea de la El îi face pe musulmani să resimtă linişte şi pace sufletească, împăcare şi acceptare, în pofida oricărei adversiuni, nedreptăţi, insulte, discriminări sau defăimări la care ar fi supuşi.

Pe scurt, aceştia sunt stâlpii credinţei în islam şi cele în care i se impune unui musulman adevărat să creadă.

Cei cinci stâlpi ai islamului

Asociat stâlpilor credinţei, islamul ne învaţă că această credinţă este (în mod natural) urmată de fapte sau de punerea ei în practică. Musulmanul ar trebui să practice cei cinci stâlpi de bază ai islamului şi să înfăptuiască orice faptă bună, în general. Foarte pe scurt şi simplu spus, cei cinci stâlpi ai islamului sunt:

1. Shahadah:

"Mărturisesc că nu există altă divinitate în afară de Allah şi mărturisesc că Mohammed este Robul şi Trimisul lui Allah.", care, în arabă, sună astfel: Ashadu an lā ilāha illa Allah wa ashadu anna Mohammedan Ar-Rasul Allah

Aceasta este mărturisirea de credinţă pe care trebuie să o rostească o persoană în momentul acceptării islamului, aceasta reflectând frumuseţea şi simplicitatea islamului.

2. As-Salah (rugăciunea):

efectuarea celor cinci rugăciuni zilnice obligatorii (şi ele presupun ridicarea pentru rugăciune, plecăciunea, prosternarea şi recitarea unor pasaje din Coranul cel Nobil, slăvirea şi pomenirea lui Allah, precum şi cererea Îndurării şi a Iertării Sale, ca şi a Paradisului).

Indiciul frumuseţii şi al puterii rugăciunilor se află în aceea că ele ne aduc linişte şi creştere spirituală, fiind suport, uşurare, pace şi mulţumire pentru sufletele, minţile şi inimile noastre.

Ceea ce sporeşte şi mai mult frumuseţea rugăciunii este şi grandoarea sentimentului că profeţii şi trimişii lui Allah, precum Adam, Noe, Avrām, Moise, Isus şi Mohammed (Pacea fie asupra lor!) se rugau şi se prosternau în faţa lui Allah. Astfel, musulmanii urmează călăuzirea profeţilor şi trimişilor lui Allah (Pacea fie asupra lor!).

Mai mult decât atât, multe alte înţelesuri şi frumoase concepte se ivesc din splendoarea rugăciunii şi pot fi învăţate din aceasta. Dintre acestea, amintim iubirea lui Allah şi supunerea faţă de El, evlavia, încrederea doar în El, recunoaşterea Unicităţii Sale, rugile îndreptate către El şi egalitatea între oameni, precum şi devoţiunea, răbdarea, modestia şi blândeţea.

Cu adevărat, sinceritatea şi modestia pomenirii lui Allah (dhikr), a suplicaţiilor (du'ā), precum şi căutarea iertării lui Allah (istighfar) şi rugăciunea (as-salah) îndreptată numai către Allah sunt chei măreţe şi minunate către pacea minţii, bunăstarea şi binecuvântarea persoanei. Allah Preaînaltul spune în Coranul cel Nobil:
"Pe cei ce cred şi ale căror inimi sunt liniştite întru pomenirea lui Allah, căci prin pomenirea lui Allah se liniştesc inimile." [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 13:28]

De asemenea, ni se mai spune:
"Şi Domnul vostru zice: «Chemaţi-Mă şi Eu vă voi răspunde! Aceia care din prea multă trufie refuză să Mă adore vor intra în Gheena umiliţi.»" [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 40:60]

3. Az-Zakah (dania obligatorie anuală):

oferirea obligatorie a unei anumite părţi din averea unei persoane pentru cei săraci şi nevoiaşi. Oferirea daniei (az-zakah) ne purifică pe noi de lăcomie şi zgârcenie. Totodată, ea purifică toate lucrurile pe care noi le deţinem, proprietăţile şi averile noastre şi ne învaţă grija faţă de celălalt şi întrajutorarea, iar acestea sunt cele care clădesc poduri trainice de iubire şi respect reciproc între bogat şi sărac. Cu adevărat, aceasta răspândeşte ajutorarea, cooperarea, întărirea legăturilor şi solidaritatea între membrii societăţii în ansamblul ei.

4. As-Siyam (postul):

reprezintă abţinerea de la a mânca, a bea şi a întreţine relaţii sexuale cu soţul/soţia pe parcursul zilei de post, de la intrarea timpului rugăciunii de dimineaţă şi până la apusul Soarelui.

Dintre beneficiile postului, putem enumera:

- Beneficiile spirituale ale postului: cu adevărat, postul naşte evlavia (taqwa), supunerea şi devoţiunea faţă de Allah. Luna postului, Ramadan, este o ocazie măreaţă pentru a accede la Mila şi Iertarea lui Allah, precum şi la salvarea de Focul Iadului şi obţinerea vieţii veşnice din Paradis.

- Beneficiile morale şi emoţionale ale postului: în şcoala Ramadanului (postul), noi experimentăm foamea şi setea de care suferă milioane de oameni din diferite colţuri ale lumii. Cu adevărat, aceasta ne îndeamnă la cooperare, dăruire, empatie, modestie, generozitate şi bunătate.

- Beneficiile educaţionale: postul ne învaţă şi numeroase lecţii morale, printre care şi aceea că în luna Ramadan trebuie să ne schimbăm proastele obiceiuri – aşa cum este mâncatul în mod excesiv. De asemenea, el modelează comportamentul nostru şi ne antrenează în sensul răbdării şi al ţinerii în frâu al propriului sine şi, în plus de acestea, ne învaţă că profeţii lui Allah, precum Mohammed, Moise şi Isus (Pacea fie asupra lor!) obişnuiau, la rândul lor, să postească.

Beneficiile terapeutice: pe parcursul perioadei de post, corpul elimină grăsimile în exces, precum şi anumite substanţe nocive, iar medicii şi specialiştii în nutriţie prescriu postul şi îl caracterizează ca fiind un "detoxifiant" şi "un tratament preventiv". Cu adevărat, postul este un bun tratament pentru numeroase afecţiuni.

5. Al-Hajj (Pelerinajul):

presupune a merge la Mecca al-Mukarramah pentru împlinirea pelerinajului care i se impune fiecărui musulman, care trebuie să îl efectueze cel puţin o dată în viaţă (pelerinajul obligatoriu), dacă poate îndeplini condiţiile necesare, precum capacitatea fizică, posibilitatea financiară sau sănătatea psihică.

Cu adevărat, la fel ca şi pentru ceilalţi stâlpi ai islamului, frumuseţea, beneficiile şi lecţiile pelerinajului sunt multiple şi diverse. Milioane de dreptcredincioşi de culori şi rase diferite şi din variate colţuri ale lumii răspund chemării lui Avrām (Pacea fie asupra sa!).

De asemenea, principii şi concepte minunate pot fi dezvăluite cu prilejul pelerinajului şi dintre acestea amintim: credinţa în Unicitatea lui Allah şi supunerea faţă de El, fraternitatea şi unitatea islamică, răbdarea, sacrificarea, rugăciunea, milostenia, postul şi alte astfel de beneficii.

Cu adevărat, sezonul pelerinajului este cea mai mare întrunire islamică şi este unică în istoria omenirii. În această adunare măreaţă a tuturor tipurilor şi culorilor în sensul unei singure adorări şi al urmării unui Mesaj unic a învăţat pelerinul Malcom X, precum şi alţii, învăţăminte folositoare şi a descoperit frumuseţea credinţei şi a convingerilor drepte, precum fraternitatea islamică, unitatea şi egalitatea între musulmani şi toate acestea atunci când au mers în pelerinaj la Mecca. Pelerinul Malcom X (proeminent lider africano-american) a spus:
"Cu adevărat, pelerinajul meu mi-a sporit viziunea şi înţelegerea şi mi-a dăruit înţelesuri noi. În numai două săptămâni petrecute pe pământurile sfinte, mi-a fost dat mie să văd ceea ce nu văzusem în 39 de ani (de viaţă) aici, în America. Am văzut toate tipurile şi toate culorile de oameni, de la cei albi şi cu ochii albaştri la africanii cu piele neagră, într-o fraternitate adevărată, în unitate – trăind ca un tot unitar şi adorându-l pe Allah ca un tot unitar."

3

PARTEA A TREIA

FRUMUSEŢEA ŞI PURITATEA CORANULUI CEL GLORIOS

Coranul cel Glorios este constituţia pe care a revelat-o Allah pentru a reglementa şi a guverna viaţa omului şi el prezintă adevărul şi cheamă oamenii la drumul cel drept (şi adevărat). Acesta vorbeşte prin prisma Cunoaşterii Absolute a lui Allah despre creaţia Sa. Acesta expune adevărul şi îi invită pe oameni la calea adevărului, cuprinzând consemnări şi informaţii cu privire la om şi la itinerariul acestuia.

Coranul cel Nobil îi educă pe oameni şi îi înalţă pe ei pe cele mai înalte trepte spirituale, mentale şi sociale, atunci când aceştia se străduiesc să îl înţeleagă şi să pună în practică învăţăturile sale.

Coranul este miracolul etern oferit ultimului dintre profeţi – Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), ca indiciu şi dovadă a profeţiei sale. Coranul este unic în sinea sa şi are o calitate impecabilă în pofida faptului că el i-a fost revelat Profetului Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) acum mai bine de 14 secole. El a rămas până în zilele noastre neschimbat şi nedenaturat, nefiind schimbat în el nici cel mai mic semn, rămânând în forma limbii sale arabe originale.

Întrucât scopul principal al acestei cărţi este acela de a vă prezenta câteva exemple privind frumuseţea islamului, precum şi a conceptelor şi stâlpii săi măreţi, nu voi vorbi despre istoria Coranului şi despre autenticitatea acestuia (adică neschimbarea şi lipsa denaturării acestuia).

Dorind să vă prezint câteva dintre frumoasele versete ale Cuvântului şi Înţelepciunii lui Allah, a fost foarte dificil pentru mine să mă hotărăsc asupra celor pe care ar trebui să le selectez, iar alegerea a fost foarte grea, având în vedere suprafaţa limitată a cărţii. Dacă doreşti descoperirea a mult mai mult din

Cuvântul lui Allah, cel frumos şi pur, ai putea să citeşti tu însuţi din Coranul cel Nobil. Aşadar, pentru a descoperi mai mult despre frumuseţea şi comorile pure ale Cuvântului adevăratului Allah, te invit să citeşti tu însuţi Coranul.

Frumoasele versete coranice

Toate versetele coranice sunt Cuvintele lui Allah; aşadar, haideţi să citim şi să ne încântăm cu câteva dintre minunatele texte ale Coranului cel Glorios, care ne arată perspectiva islamică asupra unor concepte şi întrebări esenţiale.

Salvarea şi iertarea:

"Spune: «O, voi robii Mei, care aţi întrecut măsura în defavoarea voastră, nu deznădăjduiţi în privinţa îndurării lui Allah!» Allah iartă toate păcatele. El este Al-Ghafūr [Atoateiertătorul], Ar-Rahīm [Cel Îndurător]." [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 39:53]

Da, este adevărat că Allah iartă toate păcatele atunci când ne întoarcem către El cu căinţă şi devoţiune, căci Allah le dăruieşte robilor Săi acceptarea şi iertarea, iar din punct de vedere al islamului, Allah este Cel care oferă pacea, mila şi iertarea şi El nu este Sursa urii, a vărsării de sânge şi a terorismului.

Aşadar, în islam, pentru a putea obţine mântuirea şi viaţa veşnică nu trebuie decât, foarte simplu, să te întorci la Allah şi să crezi în El şi în Unicitatea Să şi să împlineşti fapte bune şi nu este necesar pentru aceasta uciderea vreunui om drept şi nevinovat din cauza păcatelor altora. Pe de altă parte, islamul îi îndeamnă pe dreptcredincioşi să fie toleranţi şi binevoitori în raport cu ceilalţi. Aceasta este frumuseţea conceptului de mântuire, salvare şi iertare în islam. Aşadar, pe scurt, islamul este religia milei şi a iertării.

Dreptatea:

"O, voi cei care credeţi! Fiţi statornici faţă de Allah şi martori drepţi! Să nu vă împingă ura împotriva unui neam să nu fiţi drepţi! Fiţi drepţi, căci aceasta este mai aproape de evlavie! Şi fiţi cu frică de Allah, căci Allah este Bineştiutor a ceea ce faceţi voi!" [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 5:8]

Cu adevărat, islamul ne învaţă să fim drepţi cu toţi oamenii, indiferent dacă aceştia sunt prietenii sau duşmanii noştri, şi în toate situaţiile, atât pe timp de pace, cât şi pe timp de război. De asemenea, islamul îi învaţă pe dreptcredincioşi cinstea şi caracterul bun, necondiţionat de contexte politice, interese personale, circumstanţe sociale sau culturale.

Allah spune în Coranul cel Sfânt:
"Allah vă porunceşte să daţi înapoi stăpânilor lor lucrurile încredinţate, iar dacă judecaţi între oameni, să judecaţi cu dreptate! Cât de minunat este acest lucru la care vă povăţuieşte Allah! Allah este As-Samī' [Cel care aude totul], Al-Basīr [Cel care Vede Totul]!" [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 4:58]

Ca o manifestare practică a frumuseţii şi a veşnicei sale valori, precum şi a milei şi a dreptăţii sale, islamul ne îndeamnă să protejăm şi să fim cu băgare de seamă asupra celor pe care învăţaţii islamului le-au numit "cele cinci necesităţi fundamentale":

- religia
- sinele
- mintea
- onoarea (demnitatea)
- banii (sau orice deţinem)

Coranul cel Glorios confirmă cu claritate faptul că cel care a ucis o fiinţă nevinovată:
"[…] este ca şi când i-ar ucide pe toţi oamenii, iar cel care lasă în viaţă un suflet este ca şi cum i-ar lăsa în viaţă pe toţii oamenii [...]" [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 5:32]

Cu privire la libertate şi la protejarea credinţei, Coranul cel Glorios ne spune:
"Nu este silire la credinţă [...]" [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:256]

Astfel, islamul înnobilează omul şi nu obligă pe nimeni să accepte credinţele islamice prin forţă. Aceasta este frumuseţea islamului, dreptatea lui şi toleranţa în privinţa relaţionării cu nemusulmanii. Pentru aceasta, se impune ca noi să fim corecţi, obiectivi şi drepţi atunci când îi judecăm pe ceilalţi şi să ne amintim ceea ce Allah ne spune în Coranul cel Glorios:
"[...] Să nu vă împingă ura împotriva unui neam să nu fiţi drepţi! Fiţi drepţi, căci aceasta este mai aproape de evlavie! [...]" [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 5:8]

Există însă şi scriitori, istorici şi oameni de presă care insultă islamul şi musulmanii, considerându-i terorişti pe nedrept şi pretinzând că islamul s-a răspândit prin forţă şi sabie, şi, de asemenea, sunt şi aceia ale căror minţi şi inimi sunt bolnave şi îl prezintă pe Allah Preaînaltul, Cel Adevărat, şi pe ultimul Său Profet, Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) prin cele mai rele imagini şi cele mai urâte desene caricaturale. Atunci, nu pot să nu mă întreb cu mirare:

- oare aceasta este ceea ce înseamnă libertatea de opinie sau libertatea de exprimare – oare nu este acesta un stereotip folosit cu privire la musulmani (şi de ce nu auzim niciodată vorbindu-se de "terorişti creştini" sau "terorişti evrei"?! Oare oamenii din aceste religii nu produc nicio atrocitate?!) ?!

- oare oricine este liber să insulte şi să îi înjosească pe ceilalţi şi credinţele lor şi să îi acuze pe toţi laolaltă de terorism şi omucidere?!

- oare acestea sunt cele pe care civilizaţia, democraţia şi libertatea le predică tinerilor generaţii în şcoli şi universităţi şi societăţii în general?!

- oare este adevărat că sabia islamului este cea care a făcut mii de bărbaţi şi femei cu minţi luminate şi elevate, obiectivi şi înţelepţi, de pe întreg cuprinsul lumii să accepte islamul în aceste zile?! (există numeroase cărţi, articole şi pagini de internet care arată cum s-au întors la islam aceşti fraţi şi surori)?!

Mult decât atât, conform rapoartelor americane şi occidentale, islamul este religia cu cea mai rapidă dezvoltare şi răspândire din lume.

AŞADAR: DE CE OARE ISLAMUL?!

Egalitatea socială în islam

"O, voi oameni! Noi v-am creat pe voi dintr-un bărbat şi o femeie şi v-am făcut pe voi popoare şi triburi, pentru ca să vă cunoaşteţi. Cel mai cinstit dintre voi la Allah este cel mai evlavios dintre voi. Allah este Al-'Alīm [Atoatecunoscătorul, Omniscientul], Al-Khabīr [Atoateştiutorul]." [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 49:13]

În sensul întăririi acestui concept minunat cu privire la egalitate în islam, Trimisul lui Allah (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

"O, voi, oameni! Domnul vostru este un Domn Unic. Tatăl vostru este unul singur: cu toţii sunteţi fiii lui Adam, iar Adam a fost creat din lut. Cu adevărat, cel mai demn de onoare dintre oameni în Faţa lui Allah, Cel Atotputernic, este cel mai evlavios dintre voi. Niciun arab nu este superior în faţa unui nearab şi nici o persoană de culoare roşie nu este superioară unui alb. În acelaşi mod cum niciun alb nu este superior unei persoane de culoare albă, decât în ceea ce priveşte evlavia şi supunerea în Faţa lui Allah." (Ahmad)

Islamul ne învaţă să nu îi nedreptăţim şi să nu îi înjosim pe ceilalţi oameni din cauza originii lor şi a culorii pielii, a ochilor sau a naţionalităţii lor. Islamul este un remediu practic pentru conflictele rasiale şi discriminarea care există acum în lume.

În islam, atât cel negru, cât şi cel alb sunt fraţi şi surori cu aceeaşi origine umană şi toţi se trag din acelaşi strămoş – Adam (Pacea fie asupra sa!), care a fost creat din lut. Astfel, cu toţii ne tragem din pământ şi ne vom întoarce cu toţii în pământ şi vom deveni din nou o mână de praf.

Şi atunci oare de ce au unii oameni sentimentul superiorităţii şi al semeţiei faţă de alţi oameni?!

Universalitatea şi unitatea Mesajului:

"Spuneţi: «Noi credem în Allah şi în ceea ce ne-a fost trimis nouă şi ceea ce a fost trimis lui Avrām, lui Ismail, lui Isāc, lui Iacob şi seminţiilor; în ceea ce le-a fost dat lui Moise şi lui Isus şi în ceea ce le-a fost dat [tuturor] profeţilor de către Domnul lor. Noi nu facem deosebire între ei! Noi Lui Îi suntem supuşi [musulmani]!»" [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:136]

Cu adevărat, musulmanii îi iubesc pe toţi profeţii lui Allah şi cred în ei şi dintre aceştia amintim pe: Adam, Noe, Avrām, Ismail, Isāc, Iacob, Moise, Isus şi Mohammed (Pacea fie asupra lor!).

Profetul Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

"Eu sunt cel mai apropiat dintre oameni de Isus, fiul Mariei, atât în această Viaţă, cât şi în Viaţa de Apoi. Profeţii sunt fraţi, mamele lor sunt diferite, iar religia lor este una singură (...)" (Bukhari)

Aşadar, care este această religie universală şi unică a tuturor profeţilor lui Allah?

Alte frumoase versete pentru a cugeta asupra lor:
Cu adevărat, frumuseţea, dulceaţa şi puritatea Coranului cel Glorios nu are margini şi pentru aceasta permiteţi-mi să vă prezint câteva versete coranice

fără a comenta nimic pe seama lor şi fără a le interpreta şi v-aş ruga să reflectaţi asupra acestor versete pentru a putea descoperi şi mai multe dintre comorile ultimului Mesaj, Coranul.

Allah şi Mesagerul Său (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

"El este Cel care l-a trimis pe Trimisul Său cu îndreptare şi cu religia Adevărului pentru ca să o facă să triumfe asupra întregii religii. Şi Allah este de ajuns ca Martor." [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 48:28]

"Mohammed nu este tată niciunuia dintre bărbaţii voştri, ci el este Trimisul lui Allah şi încheietorul profeţilor, şi Allah este Atoateştiutor." [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 33:40]

Liniştea sufletească şi Paradisul:

"El este Cel care a trimis liniştea în inimile dreptcredincioşilor, pentru a spori credinţa lor cu credinţă – şi ale lui Allah sunt oştirile din Ceruri şi de pe Pământ, iar Allah este Al-'Alīm [Atoatecunoscătorul, Omniscientul], Al-Hakīm [Înţeleptul], ~ Pentru a-i face să intre pe dreptcredincioşi şi pe dreptcredincioase în Grădini pe sub care curg pâraie şi în care ei vor fi veşnic sălăşluitori şi pentru ca să le ierte păcatele lor cele rele. Şi aceasta este pentru Allah o mare izbândă." [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 48:4-5]

"[Celor evlavioşi li se va spune]: "O [tu], suflet liniştit [care este complet liniştit şi mulţumit]! ~ Întoarce-te la Domnul tău mulţumit [de răsplăţile lui Allah] şi satisfăcut [cu El, datorită faptelor bune pe care le-ai făcut în timpul vieţii celei lumeşti], ~ Şi intră printre robii Mei [cei cinstiţi], ~ Şi intră în Paradisul Meu!" [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 89:27-30]

Bărbaţii şi femeile:

"Musulmanilor şi musulmanelor, dreptcredincioşilor şi dreptcredincioaselor, celor supuşi şi celor supuse, celor iubitori de adevăr şi celor iubitoare de adevăr, celor statornici şi celor statornice, celor smeriţi şi celor smerite, celor ce dau milostenii şi acelora [dintre femei] care dau milostenii, celor care postesc şi acelora [dintre femei] care postesc, celor care îşi păzesc castitatea lor şi acelora [dintre femei] care şi-o păzesc, celor care-L pomenesc pe Allah mereu şi acelora [dintre femei] care-L pomenesc, Allah le-a pregătit iertare şi răsplată mare." [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 33:35]

"Oricine face fapte bune, bărbat sau femeie – credincios fiind – aceia vor intra în Rai şi nu vor fi nedreptăţiţi nici cât un punct." [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 4:124]

Învăţăminte măreţe:

"Şi fiţi supuşi faţă de Allah şi faţă de Trimis, ca să fiţi iertaţi! ~ Şi grăbiţi-vă spre iertarea Domnului vostru şi spre Raiul cel întins cât Cerurile şi Pământul, pregătit pentru cei evlavioşi, ~ Care dau milostenii atât atunci când au parte de belşug, cât şi atunci când sunt la necaz, care-şi stăpânesc mânia şi care le iartă oamenilor, căci Allah îi iubeşte pe cei care împlinesc fapte bune ~ Şi pe cei care, dacă au săvârşit o faptă josnică sau au fost nedrepţi cu propriile lor suflete, îşi aduc aminte de [Măreţia lui] Allah şi cer iertare pentru păcatele lor – şi cine poate ierta păcatele decât Allah?! – şi care nu persistă cu bună ştiinţă în ceea ce săvârşesc. ~ Răsplata acestora va fi iertarea Domnului lor şi Grădini pe sub care curg pâraie şi în ele vor avea sălaş veşnic. Şi ce minunată răsplată pentru cei care fac bine!" [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:132-136]

Porunci şi interziceri:

"Şi luaţi aminte [când] Noi am făcut legământ cu fiii lui Israel: «Să nu-L adoraţi decât pe Allah şi cu părinţii voştri să vă purtaţi bine, ca şi cu rudele, cu orfanii şi cu sărmanii! Şi să spuneţi oamenilor vorbe bune, să împliniţi Rugăciunea [As-Salah] şi să daţi Dania [Az-Zakah]!» Apoi v-aţi lepădat, afară de puţini dintre voi şi v-aţi abătut." [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:83]

Pomenirea (lui Allah) şi pacea sufletească:

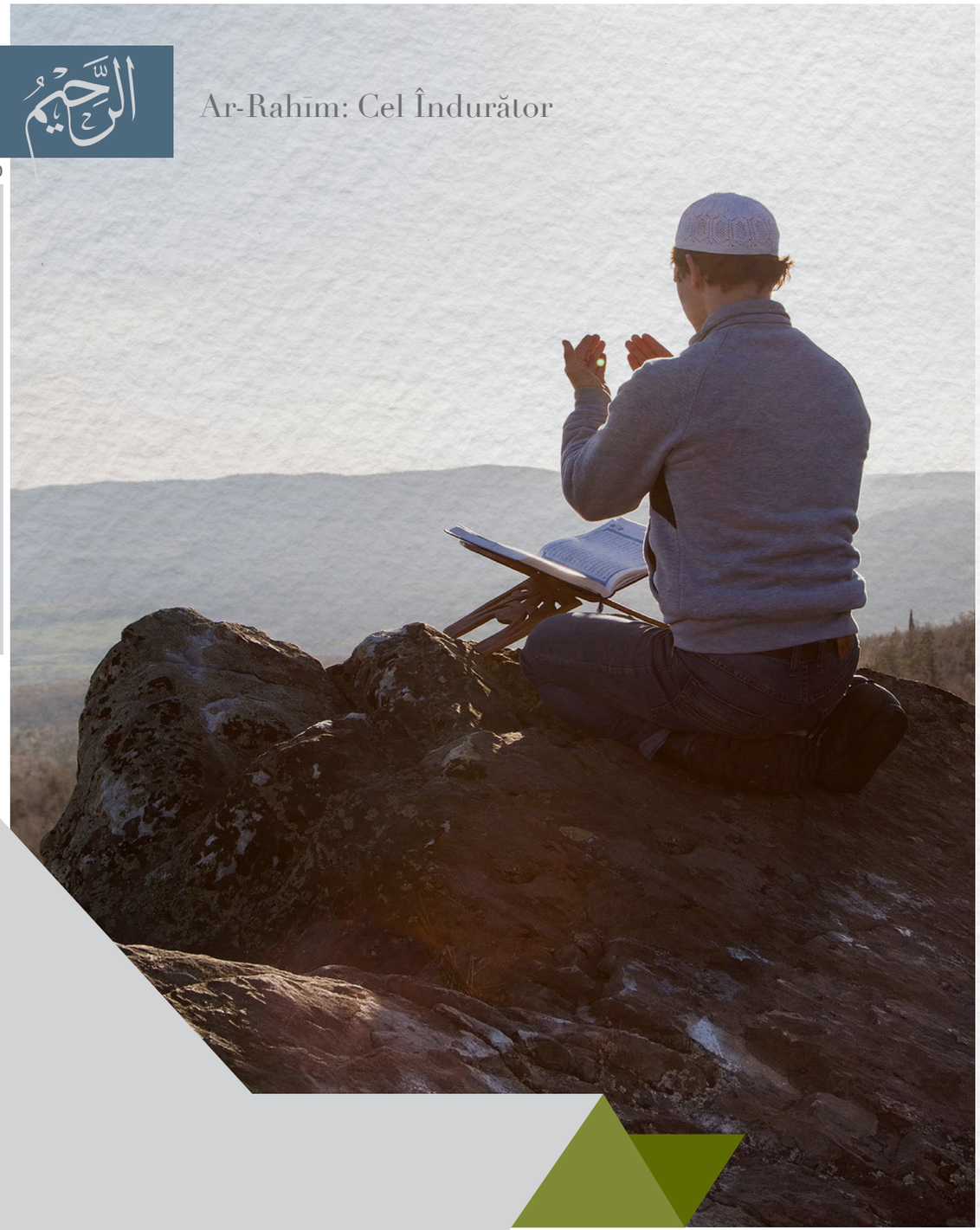
"«Pe cei ce cred şi ale căror inimi sunt liniştite întru pomenirea lui Allah.», căci prin pomenirea lui Allah se liniştesc inimile." [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 13:28]

În încheierea acestui capitol, credeţi-mă că adevărurile Coranului, binecuvântările şi caracteristicile excepţionale ale acestuia nu dispar şi nu au sfârşit, iar cu cât vom citi Coranul, cu atât vom descoperi şi mai multe dintre sensurile şi semnificaţiile sale şi cu cât vom citi mai mult cu atât vom avea şi mai mult impresia că citim pentru prima dată.

Mai mult decât atât, există şi alte aspecte precum cele privind autenticitatea, partea lingvistică, aspectele ştiinţifice şi natura miraculoasă a Coranului Cel Glorios, pe care, din cauza mărimii aceste cărţi, nu le-am inclus aici.

الرَّحِيمُ

Ar-Rahīm: Cel Îndurător

4

PARTEA A PATRA

UN RESPIRO: O MINUNATĂ CONTRIBUŢIE

Religia lui Adam (Pacea fie asupra sa!) şi a Evei

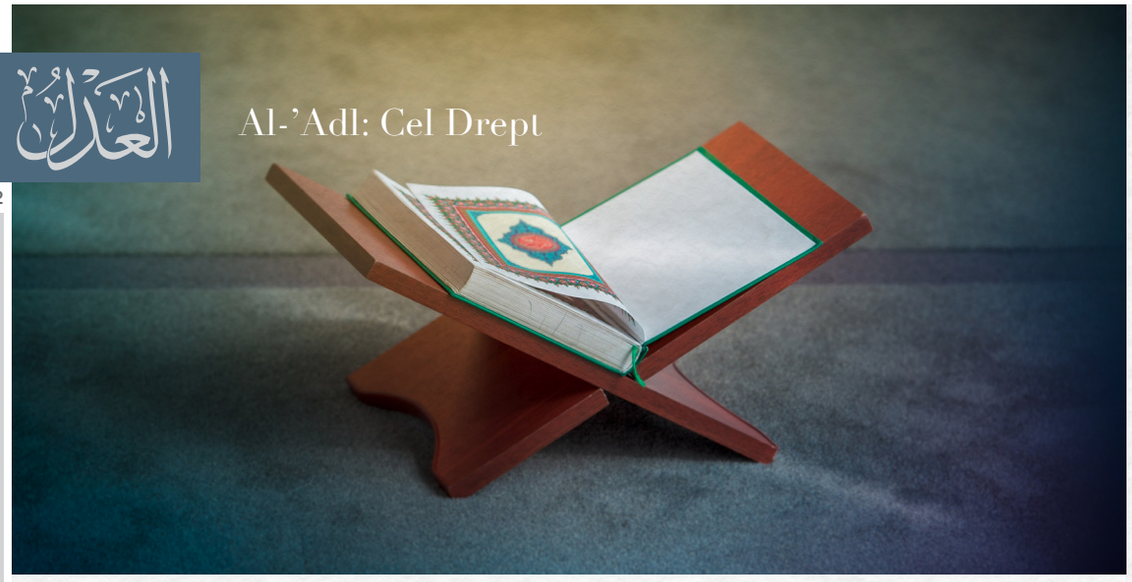
Una dintre frumuseţile islamului este şi dezvăluirea faptului că Allah nu a creat omenirea ca pe nişte fiinţe spirituale, pentru ca mai apoi să o abandoneze. El ne-a înzestrat pe noi cu o minte care caută adevărul, oferind fiecărei persoane o porţie de călăuzire care niciodată nu dispare, atâta vreme cât el sau ea continuă să se înfrupte din ea. Prin prisma Perfecţiunii lui Allah, Lumina Sa răspândeşte un curcubeu de milă, binecuvântare şi dreptate, iar sufletele noastre sunt colorate cu credinţa perfectă pe care Allah a creat-o pentru noi. Astfel, El a creat lumea şi tot ceea ce există în ea spre folosul omenirii.

Şi oare care a fost religia pe care Allah Preaînaltul a rânduit-o pentru Adam (Pacea fie asupra sa!) şi Eva?

Conform Coranului, religia aleasă pentru noi a fost supunerea totală faţă de Allah, ceea ce în limba arabă se desemnează tocmai prin termenul de “islam”. Coranul o descrie ca fiind religia lui Avrām (Pacea fie asupra sa!), care a fost numit “apropiatul” lui Allah, iar el a fost pe deplin supus lui Allah.

Perspectiva islamică este aceea că fiecare persoană se naşte cu un suflet supus faţă de Allah, dar că el sau ea este liber (ă) întru a face alegeri care pot fi corecte sau care îi pot devia de la viaţa întru dreptate pentru care el sau ea a fost creat(ă).

La un anumit moment dat în viaţă, fiecare persoană este nevoită să ia o decizie cu caracter personal pentru menţinerea drumului supunerii faţă de Allah sau pentru a opta pentru un stil de viaţă corupt, plin de egocentrism,

materialism şi de satisfacţie profană. Desigur, mulţi oameni sunt departe de Calea cea Dreaptă şi Adevărată prin educaţia oferită de nişte părinţi necredincioşi sau prin circumstanţe tragice, abuzive sau nule din punct de vedere al cultivării spirituale.

Perspectiva islamică asupra lui Allah este aceea că El judecă pe fiecare în funcţie de înţelegerea fiecăruia şi de tendinţele înnăscute, şi, cu siguranţă, deciziile Sale în Ziua Judecăţii nu vor fi decât Drepte.

Atunci când o persoană se supune lui Allah cu tot sufletul, cu toată fiinţa sa, fiecare aspect al persoanei sale – mintea, trupul şi sufletul – Îi vor fi devotate lui Allah. Conservarea neîntinată a sufletului prin intermediul rugăciunilor şi a suplicaţiilor este de o importanţă vitală; în acelaşi timp, însă, este, de asemenea, important a îi fi oferite cunoştinţe sănătoase minţii şi a angaja trupul într-un mod de viaţă sănătos. Islamul îţi oferă posibilitatea de a îţi descoperi fiinţa în totalitatea ei, aşa cum a fost creată să fie. Devenind musulman, îţi regăseşti adevăratul tău sine, întrucât tu vei lepăda tot ce porţi împreună cu tine din ceea ce este rău, iar paşii tăi vor fi întorşi la punctul în care tălpile tale se aflau atunci când ai venit pe această lume.

Adevărurile dinamice ale islamului pot evidenţia şi clarifica adevărurile tuturor religiilor, ajutându-i pe credincioşi să discearnă şi să descopere falsităţile. Cuprinderea islamului este universală.

5

PARTEA A CINCEA

ADEVĂRUL CU PRIVIRE LA ULTIMUL PROFET (PACEA ŞI BINECUVÂNTAREA LUI ALLAH FIE ASUPRA SA!)

Mohammed, fiul lui Abd Allah (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), s-a născut în Mecca în jurul anului 570 e.n. şi a fost cunoscut de poporul său ca fiind Al-Amin (cel drept şi demn de încredere).

Atunci când Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a ajuns la vârsta de 40 de ani, îngerul Gavriil (Pacea fie asupra sa!) a venit la el cu Revelaţia. El a fost primul căruia i s-a poruncit să îi înveţe în primul rând pe cei din familia sa şi pe rudele sale apropiate, incluzând-o pe soţia sa, Khadija (Allah să fie mulţumit de ea!). Mai târziu, avea să i se reveleze lui să facă cunoscut Mesajul întregii omeniri.

De-a lungul vieţii sale, Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a transmis Mesajul lui Allah celorlalţi oameni şi a fost un exemplu bun şi un model demn de urmat pentru oameni.

În anul 632 e.n., Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a părăsit această viaţă, atunci când era în vârstă de aproximativ 63 de ani.

Profetul Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este numit pecetea tuturor profeţilor, fiind ultimul profet trimis, cel care întăreşte şi mărturiseşte adevărul revelat profeţilor de dinaintea sa, aceasta cuprinzând şi Evanghelia lui Isus (Pacea fie asupra sa!).

Coranul cel Glorios mărturiseşte că:

"Mohammed nu este tată niciunui dintre bărbaţii voştri, ci el este Trimisul lui Allah şi încheietorul profeţilor [...]" [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 33:40]

Confirmând legătura dintre el şi Isus (Pacea fie asupra sa!), Profetul Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

"[...] Dacă o persoană crede în Isus şi apoi crede în mine, ea va primi o răsplată dublă [...]" (Bukhari)

De asemenea, Trimisul lui Allah (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:
"Eu sunt cel mai aproape dintre toţi oamenii de Isus, fiul Mariei [...]" (Muslim)

Aceste cuvinte profetice ne arată modul în care Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) l-a onorat pe Isus (Pacea fie asupra sa!). Ea este în acelaşi timp o profeţie pe care Isus (Pacea fie asupra sa!) a făcut-o în Biblie. O să prezentăm însă aceasta puţin mai târziu, cu Voia lui Allah.

Măreaţa personalitate a lui Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

De-a lungul timpului, din copilărie, în tinereţea sa, după primirea Revelaţiei şi până la momentul morţii sale, Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost văzut de către oameni ca fiind o personalitate măreaţă, cu un caracter unic şi cu o înaltă morală. El a fost milos, cinstit, sincer, bun şi modest. Fiecare dintre aspectele vieţii sale, atât cea personală, cât şi cea socială, arată că el a fost un profet şi un trimis, un învăţător şi binefăcător, un călăuzitor către o moralitate înaltă, un bun model, un bun conducător, un minunat companion, un soţ devotat şi un tată iubitor.

În acelaşi sens, în lucrarea sa "Mohammed – Profetul islamului" profesorul indian de filosofie Ramakrishna Rao îl caracterizează pe Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ca fiind prototipul perfect şi complet al vieţii umane:
"Cu adevărat, este foarte greu să cuprindem cu exactitate completitudinea personalităţii lui Mohammed. Doar şi într-o aplecare fugară asupra personalităţii lui Mohammed aş putea să surprind o impresionantă înlănţuire de imagini minunate şi măreţe. Acesta este Mohammed, Profetul, şi Mohammed războinicul, şi Mohammed negustorul, şi Mohammed omul de stat, şi

Mohammed oratorul elocvent, şi Mohammed conciliatorul, şi Mohammed ocrotitorul orfanilor, şi Mohammed apărătorul şi eliberatorul sclavilor, şi Mohammed emancipatorul femeilor, şi Mohammed înţeleptul şi judecătorul, şi Mohammed cel pur. Şi în toate aceste ipostaze măreţe şi în toate aceste aspecte umane el a fost un erou."

Aşa cum l-a caracterizat unul dintre istorici, cu adevărat Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) şi-a început misiunea întru chemarea la religia cea adevărată (islamul) pe când era în vârstă de 40 de ani şi a părăsit această lume la vârsta de 63 de ani. În această scurtă perioadă de propagare a Mesajului său, pe o perioadă de aproximativ 23 de ani, a schimbat întreaga Peninsulă Arabică...

- de la păgânism şi adorarea idolilor la mărturisirea Unicităţii lui Allah...
- de la divergenţele şi războaiele tribale la solidaritate şi unitate...
- de la consumul de alcool şi deprimare la caractere înalte şi evlavie...
- de la dezordine şi lipsa unei orânduiri la o viaţă ordonată şi sistematizată...
- de la deprivarea morală acută la cele mai înalte şi mai măreţe nivele caracteriale.

Cu adevărat, istoria omenirii nu a cunoscut o asemenea schimbare şi transformare a unei societăţi sau a vreunui loc nici mai înainte şi nici după aceasta şi toate aceste minunate chestiuni s-au produs în timp de doar două decenii.

Profetul Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) în cuvintele Scripturilor

Această carte nu îşi propune prezentarea tuturor profeţiilor existente în cărţile religioase sfinte care au binevestit venirea Profetului Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) sau au indicat aceasta, învăţaţii în islam făcând cunoscute numeroase profeţii existente în Scripturile persane, hinduse, budiste, evreieşti sau creştine.

În minunata sa lucrare "Mohammed în Evanghelie", profesorul Abd Al-Ahad Dawud (anterior David Benjamin) a vorbit despre cele pe care le-a menţionat Biblia cu

privire la ivirea unui Profet asemănător cu Moise (Pacea fie asupra sa!), explicând: "Putem citi următoarele cuvinte în Deuteronom, capitolul 18, versetul 18: «Le voi ridica din mijlocul fraţilor lor un proroc ca tine, voi pune cuvintele Mele în gura lui, şi el le va spune tot ce-i voi porunci Eu.» [Biblia, Deuteronom, 18:18]"

Dacă aceste cuvinte nu i s-ar aplica Profetului Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), atunci ele ar rămâne neîndeplinite întrucât Isus însuşi (Pacea fie asupra sa!) a negat că el ar fi profetul la care se face referire aici... Isus (Pacea fie asupra sa!) – conform credinţelor Bisericii sale, va veni ca judecător şi nu drept cârmuitor, însă profetul menţionat în această profeţie va veni cu o ocârmuire "[...] având în dreapta Lui focul Legii." [Biblia, Deuteronom, 32:2]

Învăţaţii musulmani au confirmat că această profeţie nu i se potriveşte altcuiva decât Profetului Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), întrucât Moise şi Mohammed (Pacea fie asupra lor!) se aseamănă în privinţa a numeroase aspecte, printre care amintim:

- numele amândurora începe cu litera "M"
- se aseamănă în privinţa naşterii naturale, a căsătoriei, misiunii şi a morţii naturale
- amândoi au fost profeţi, trimişi şi conducători şi au avut în dreapta lor "focul Legii"

Pe de altă parte, Isus se diferenţiază de Moise (Pacea fie asupra lor!) din multe puncte de vedere, dintre care amintim:

- cei care îl urmează pe Isus (Pacea fie asupra sa!) privesc la acesta ca fiind o divinitate sau fiul divinităţii, iar naşterea, misiunea şi sfârşitul său nu se aseamănă cu cel al lui Moise (Pacea fie asupra sa!)
- Isus (Pacea fie asupra sa!) nu s-a căsătorit, nu l-a condus pe poporul său şi nu a luptat în bătălii asemenea lui Moise (Pacea fie asupra sa!), aşa cum se menţionează în Evanghelie.

Este clar menţionat în Cartea Sfântă că este vorba despre "un profet dintre fraţii lor", indicând astfel un profet dintre fraţii evreilor (adică dintre descendenţii profetului Ismail – pacea fie asupra sa!).

În plus faţă de această profeţie, cu adevărat Isus (Pacea fie asupra sa!) în Biblie, în Noul Testament, a binevestit venirea unui "Mângâietor".

"[…] şi El vă va da un alt Mângâietor." [Biblia, Ioan, 14:16]

În plus, Isus (Pacea fie asupra sa!) a spus:
"Totuşi vă spun adevărul: vă este de folos să Mă duc; căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar, dacă Mă duc, vi-L voi trimite. ~ Şi când va veni El, va dovedi lumea vinovată în ce priveşte păcatul, neprihănirea şi judecata ~ În ceea ce priveşte păcatul: fiindcă ei nu cred în Mine; ~ În ceea ce priveşte neprihănirea: fiindcă Mă duc la Tatăl şi nu Mă veţi mai vedea; ~ În ceea ce priveşte judecată: fiindcă stăpânitorul lumii acesteia este judecat. ~ Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteţi purta. ~ Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit şi vă va descoperi lucrurile viitoare. ~ El Mă va proslăvi, pentru că va lua din ce este al Meu şi vă va descoperi!" [Biblia Ioan, 16:7-14]

Aşadar, cine este "Mângâietorul" care va veni după Isus (Pacea fie asupra sa!)?!

Cu adevărat, învăţaţii musulmani au arătat că doar Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a îndeplinit în totalitate profeţia lui Isus (Pacea fie asupra sa!) din numeroase considerente, dintre care amintim:

- Isus (Pacea fie asupra sa!) a spus: "[...] el vă va da vouă un alt Mângâietor" şi unii învăţaţi musulmani au menţionat că originea cuvântului "paraclitos" se află în greaca veche şi înseamnă "Al-Majd" şi "Al-Mahmuud" şi indică numele lui Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)
- referirea lui Isus (Pacea fie asupra sa!) la "un alt Mângâietor" nu se poate face la adresa Duhului Sfânt, întrucât acesta este parte a credinţei în Trinitate – Dumnezeu Fiul, Dumnezeu Tatăl şi Duhul Sfânt – conform credinţelor creştine care cred în Trinitate, şi el a existat înainte şi în timpul Mesajului lui Isus (Pacea fie asupra sa!), conform Bibliei, iar acest "Mângâietor" la care se face referire vine după Isus (Pacea fie asupra sa!).
- mai mult decât atât, Mohammed (Pacea şi binecuvâatarea lui Allah fie asupra sa!) a venit ca un prevenitor pentru oameni cu privire la faptele nelegiuite şi păcătoase şi pentru a îi îndemna pe ei să înfăptuiască fapte bune şi drepte.

- Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a călăuzit pe oameni către adevărul absolut în ceea ce Îl priveşte pe Allah Cel Adevărat, aşa cum i-a îndrumat şi către realitatea şi adevărul vieţii, al scopului acesteia; către adevărul asupra morţii şi al Vieţii de Apoi, al vieţii veşnice, precum şi altele dintre adevărurile şi aspectele multiple.

- de asemenea, Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ne-a vestit despre povestiri, profeţii şi minuni numeroase pe care i le-a dăruit lui şi pe care Allah i le-a oferit lui.

- Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) era un Mesager şi nu vorbea el din sinea lui, din propria dorinţă, ci doar din cele pe care le auzea şi le primea de la Allah. Profeţia lui Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost vestită de către Isus (Pacea fie asupra sa!) în Evanghelie.

- Allah i-a revelat Cuvântul Său (Coranul cel Nobil) lui Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra să!), iar el obişnuia să îl recite "În Numele lui Allah, Cel Milostiv, Cel Îndurător."

Aceasta este o altă profeţie cu privire la Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) în Cartea Sfântă (Tora – Vechiul Testament), care consemnează "cuvintele Mele, pe care le va spune el în Numele Meu […]" [Biblia, Deuteronomul, 18:19] şi, cu adevărat, Surele Coranului cel Glorios încep cu "În Numele lui Allah Cel Milostiv, Cel Îndurător".

Într-adevăr, Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) şi Coranul cel Glorios l-au elogiat pe Isus (Pacea fie asupra sa!) cu o înaltă elogiere, aşa cum, de altfel, toţi musulmanii manifestă un sentiment de noblețe, iubire şi respect faţă de Isus (Pacea fie asupra sa!) şi chiar îşi denumesc copiii cu numele său.

Mai departe de atât, Ioan Botezătorul (Pacea fie asupra sa!) a negat atunci când a fost întrebat dacă el este Isus, sau Ilie (Pacea fie asupra lor!), sau acel Profet:
" «Tu cine eşti?» ~ El a mărturisit şi n-a tăgăduit: a mărturisit că nu este el Hristosul. ~ Şi ei l-au întrebat: «Dar cine eşti? Eşti Ilie?» Şi el a zis: «Nu sunt!» «Eşti prorocul?» Şi el a răspuns: «Nu!»" [Biblia, Ioan, 1:19-21]

Tot astfel, unii învăţaţi ai islamului afirmă că cel pe care îl indică acest

text biblic este chiar Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): "«Eşti prorocul?» Şi el a răspuns: «Nu!»" Aşadar "prorocul" nu face referire la Ioan Botezătorul şi nici la Isus Hristos (Pacea fie asupra lor!), după cum Ioan însuşi (Pacea fie asupra sa!) a mărturisit în textul anterior. Pentru aceasta, celui care caută adevărul cu înţelepciune, dreptate şi devoţiune i se impune lui să îşi pună întrebări referitor la aceasta:

- Cine este acest profet?

Cine este adevăratul profet care a venit după Yahia (Ioan) şi Isus (Pacea fie asupra lor!) şi a răspândit mesajul original şi pur cu privire la Allah, Cel fără de egal?

Cu adevărat, acesta nu este altul decât Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).

Câteva frânturi dintre cele care s-au spus despre Profetul Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

Cu adevărat, s-au spus şi s-au scris multe de-a lungul istoriei despre Profetul Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), însă, în cele ce urmează, vă prezentăm numai câteva dintre spusele unor personalităţi importante şi recunoscute.

Binecunoscutul istoric francez Lamartine a spus:
"Dacă ar fi să luăm măreţia scopului, mijloacele precare şi impunătoarele consecinţe uimitoare şi trei dintre indiciile geniului uman, care oare dintre bărbaţii de seamă ai istoriei moderne s-ar putea compara cu Mohammed?!... Şi din punctul de vedere al oricăror etaloane de măsură cu care ar fi posibil să fie măsurată măreţia umană, suntem noi îndreptăţiţi să ne întrebăm: «Oare există vreun bărbat mai măreţ decât el?!»"

În cartea sa – 100 cele mai importante influente persoane din istorie, Michael H. Hart a spus, de asemenea:
"Alegerea lui Mohammed de către mine ca ocupant al locului întâi în fruntea listei celor mai influente personalităţi ale lumii în istoria umanităţii s-ar putea să îi surprindă pe unii cititorii, iar alţii s-ar putea să se opună; însă, este el singurul bărbat din istorie care a atins un succes suprem, atât din punct de vedere religios, cât şi laic."

În cartea sa – Islamul autentic, sir George Bernard Shaw a spus:
“Cred că dacă un bărbat ca el ar fi preluat conducerea lumii în aceste zile, ar fi găsit el soluţii la toate problemele noastre în sensul oferirii păcii şi al fericirii care sunt atât de necesare fiinţei umane.”

Shaw a mai adăugat că:
“El a fost de departe cel mai remarcabil bărbat care a păşit vreodată pe acest Pământ. El a predicat o religie, a fondat un stat, a construit o naţiune, a stabilit un cod moral, a iniţiat numeroase reforme sociale şi politice, a stabilit o societate dinamică şi puternică, şi-a prezentat învăţăturile şi a revoluţionat în mod complet gândirea omenirii şi codul comportamental pentru toate timpurile.”

Mahatma Ghandi a spus:
“M-am convins cu desăvârşire că nu sabia a fost instrumentul prin intermediul căruia islamul şi-a obţinut poziţia deţinută, ci, dimpotrivă, au fost simplitatea precisă a Profetului, sinceritatea, loialitatea lui şi devoţiunea companionilor săi pentru el, precum şi a celor ce l-au urmat, vitejia şi încrederea lui absolută în Domnul său şi în Mesajul Său.”

Şi Wolfgang Goethe (unul dintre cei mai cunoscuţi scriitori europeni) credea că:
“El este un profet şi nu un poet şi, prin urmare, Coranul adus de el trebuie privit ca fiind o Lege Divină, iar acestea nu sunt cuvintele unui om, făcute pentru educaţie sau divertisment.”

Enciclopedia Britannica (vol. 12) citează:
“O mulţime de detalii arată că el era un om drept şi corect, care a câştigat respectul şi loialitatea celor din jur prin faptul că era drept şi corect... Mohammed este cea mai de succes personalitate religioasă.”

Thomas Carlyle, în cartea sa – Eroi şi adorarea eroilor, menţiona:
“Cum a putut un singur om să unească triburi şi beduini în cea mai puternică şi civilizată naţiune în mai puţin de două decenii… Minciunile care s-au îngrămădit ca un exces de zel în jurul acestui om (Mohammed) nu sunt ruşinoase decât pentru noi înşine.”

În versiunea cea mai nouă a lucrării sale “Islamul: Calea cea Dreaptă”, John Esposito, profesor american în religie şi relaţii internaţionale, spune:
“Mohammed s-a numărat printre acele personalităţi religioase măreţe, profeţi şi întemeietori ai religiilor şi, cu adevărat, caracterul şi personalitatea lui erau speciale, inspirând încredere şi siguranţă. Cu adevărat, fenomenul său a excelat în

atracţia manifestată de acesta pentru companionii săi şi în crearea unui stat care să dăinuie, care a reuşit să stăpânească Arabia nu numai prin aceea că era un strateg militar inteligent. Cei care l-au urmat (companionii săi) au găsit în Mohammed un om drept, demn de încredere, evlavios, corect şi blând.” (Esposito, 2004)

El a evidenţiat că:
“Mohammed nu a fost întemeietorul islamului şi nu a fost întemeietorul unei noi religii.”

Profesorul Esposito a subliniat următorul aspect:
“Islamul a reprezentat o reformare; el a emis o dată în plus chemarea la supunerea totală faţă de Allah şi urmarea Poruncilor Sale, aşa cum îi erau el revelate în forma lor perfectă, completă şi finală lui Mohammed, ultimul şi încheietorul Profeţilor. Aşadar, în ceea ce îl priveşte pe Mohammed, cu adevărat islamul nu a fost o credinţă nouă, ci o consolidare a credinţei adevărate (corecte).”

Câteva minunate relatări profetice:

“[...] A spune un cuvânt bun este milostenie [...]” (Bukhari şi Muslim)

“A îi zâmbi fratelui tău (în islam) este milostenie.” (Bukhari)

“Cel mai bun dintre voi este cel care are cel mai bun caracter […]. » (Tirmidhi)

“[...] Îndepărtarea unui rău dăunător de pe un drum public este milostenie [...]” (Bukhari şi Muslim)

“Tu ai două calităţi pe care Allah le iubeşte: îndurarea şi toleranţa.” (Muslim)

Un bărbat l-a întrebat pe Profet (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) care este cea mai bună formă a islamului, iar el a răspuns:

“A da de mâncare şi a îl saluta atât pe cel pe care îl cunoşti, cât şi pe cel pe care nu îl cunoşti.” (Bukhari)

Mai mult decât atât, Trimisul lui Allah (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

“Cel Milostiv arată milă celor care sunt milostivi. Aşadar, arătaţi milă celor de pe Pământ, pentru ca să primiţi milă din partea Celui aflat deasupra cerurilor.” (Tirmidhi)

“Niciunul dintre voi nu este cu adevărat credincios până când nu iubeşte pentru fratele său (întru islam) ceea ce iubeşte pentru sine.” (Bukhari şi Muslim)

“Nu este credincios cel care îşi satisface foamea în timp ce vecinul său este înfometat.” (Bukhari)

"Nu este puternic cel care se luptă, ci cel care se stăpânește la mânie." (Bukhari și Muslim)

"[...] cu adevărat, Allah nu se uită la înfățișarea sau la trupurile voastre, ci se uită la inimile voastre." (Muslim)

"Cel mai bun dintre voi este cel care se comportă cel mai frumos cu familia sa, iar eu mă comport cel mai frumos dintre toți cu familia mea […]." (Tirmidhi și Ibn Majah)

"Credincioșii care au credința cea mai completă sunt cei care au caracterul cel mai bun, și cel mai bun dintre voi sunt cei care sunt cei mai buni cu soțiile lor." (Tirmidhi)

"Cei mai buni oameni în fața lui Allah sunt aceia care aduc cele mai multe beneficii altora [...]" [Tabarani]

Acestea au fost numai câteva exemple dintre înțeleptele, minunatele și auritele vorbe profetice.

Practicând ceea ce a spus și a predicat, relațiile și acțiunile Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) cu ceilalți au reflectat personalitatea lui specială și unică în ceea ce privește morala, mila, onestitatea, sinceritatea, bunătatea, adevărul, smerenia, generozitatea, iertarea, răbdarea, toleranța, precum și multe alte mari calități. Poveștile, exemplele și dovezile acestor magnifice atribute personale ale ultimului dintre profeți sunt prea numeroase pentru a le menționa în detaliu aici. Permiteți-ne doar un exemplu:

- după ce adversarii săi meccani l-au respins și nu crezut în mesajul său, Islamul ...
- după persecutarea și maltratarea lui și încercarea de a îl omorî de mai multe ori...
- după torturarea și uciderea a multora dintre adepții săi și a celor dragi ...
- după luptele împotriva lui și a tovarășilor săi și după ce i-a condus afară din casele, proprietățile și terenurile lor ...

Care a fost reacția lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) față de dușmanii săi meccani atunci când a intrat Mecca și a eliberat-o de idolatrie și păgânism?

După marea victorie a lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și a musulmanilor și în punctul culminant al bucuriei lor, al extazului si al fericirii la revenirea acasă în orașul sacru, Mecca, Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a adunat împreună pe meccani, care se temeau că vor fi uciși sau torturați ca răzbunare pentru abuzul lor din trecut și pentru uciderea musulmanilor...

Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a întrebat: "Ce credeți că am de gând să fac cu voi?" Ei au răspuns: "Ești un frate generos și fiul unui frate onorabil al nostru." Atunci, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care era bun, tolerant, generos și milostiv, i-a iertat, anunțând: "Niciun rău nu vă va atinge. Puteți merge. Sunteți liberi."

- Ai văzut vreodată o astfel de scenă?
- Ai auzit vreodată o astfel de poveste?
- Poți simți mila Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)?

Descriind acest eveniment istoric fără precedent, profesorul John Esposito a declarat: "Evitând răzbunarea și jefuirea după cucerire, Profetul a acceptat în schimb o înțelegere, a acordat amnistia, în loc să îndrepte sabia spre foștii săi dușmani. La rândul lor, meccanii s-au convertit la islam, au acceptat conducerea lui Mohammed și au fost încorporați în cadrul Ummei (comunității musulmane)."

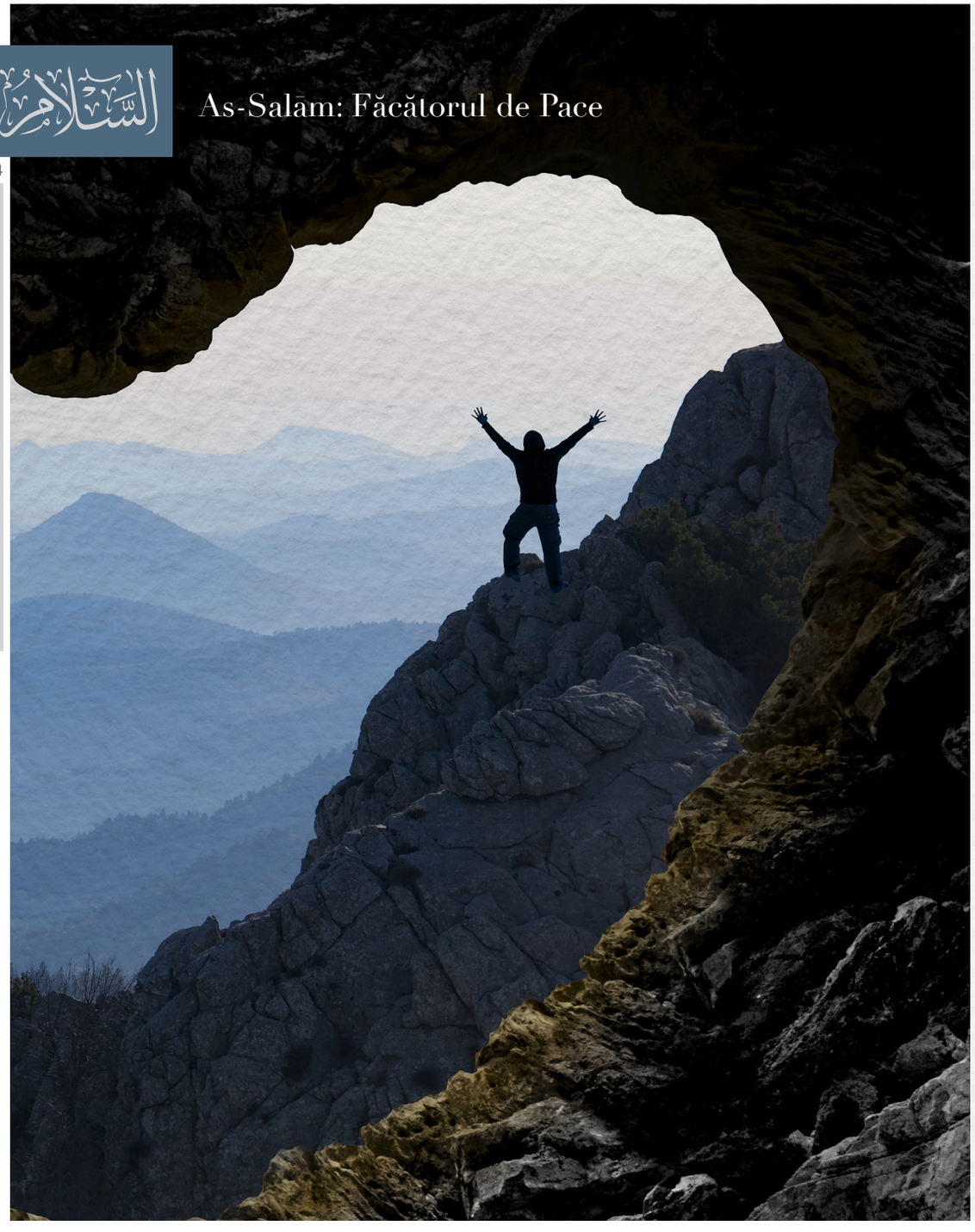
În contrast, ești conștient de atrocitățile comise de diferitele națiuni considerate "superputeri" atunci când au atacat pe nedrept, au invadat și torturat pe alții, de-a lungul istoriei omenirii?

De fapt, cu cât mai mult descoperim despre viața lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), cu atât mai mult ne dăm seama de conduita și caracterul lui excelente și de faptul că el este, într-adevăr, "[...] trimis decât ca o îndurare pentru lumi." [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 21:107]

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

"Am fost trimis pentru a desăvârși bunele însușiri."(Al-Hakim)

Confirmând acest fapt, Allah spune în Coranul cel Glorios:
"Și cu adevărat tu [o, Mohammed] ai un înalt caracter moral!" [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 68:4]

6

PARTEA A ŞASEA

PREAFRUMOASELE NUME ŞI ATRIBUTE ALE LUI ALLAH

Acestea sunt câteva dintre preafrumoasele şi absolutele Nume şi Atribute ale lui Allah:

- Allah: Numele Adevăratei Divinităţi
- Ar-Rahman: Cel Milostiv
- Ar-Rahīm: Cel Îndurător
- Al-Mālik: Proprietarul, Stăpânul, Domnul
- Al-Quddūs: Cel Sfânt, Cel Preaînalt
- As-Salām: Făcătorul de Pace
- Al-Hakam: Judecătorul, Stăpânitorul
- Al-‘Alīm: Atoatecunoscătorul, Omniscientul
- Al-Basīr: Cel care Vede totul, Atoatevăzătorul
- As- Samī‘: Cel care Aude totul
- Al-’Adl: Cel Drept
- Al-‘Adhim: Cel Preamăreţ
- Al- Ghafūr: Atoateiertătorul
- Al-‘Aliyy: Preaînaltul, Sublimul

Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:
“Cu adevărat, Allah este Frumos şi Iubeşte frumuseţea [...]” (Muslim)

العظيم

Al-‘Adhim: Cel Preamăreţ

7

PARTEA A ŞAPTEA

CONCLUZII

Islamul este religia lui Adam (Pacea fie asupra sa!) şi a Evei, precum şi a urmaşilor acestora până în Ziua de Apoi. Cu adevărat, islamul este uşor, logic, clar şi practic, iar frumuseţea islamului nu are margini, pentru că el a venit de la Veşnicul Creator. Allah spune în Coranul cel Nobil:

“[...] În ziua aceasta, am desăvârşit religia voastră şi am împlinit Harul Meu asupra voastră şi am încuviinţat Islamul ca religie pentru voi! [...]” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 5:3]

De asemenea, El ne-a informat că Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost trimis întregii omeniri – musulmanilor şi evreilor, creştinilor şi hinduşilor, budiştilor şi ateilor etc.

Allah a oferit Călăuzirea Sa tuturor oamenilor şi le-a descoperit lor tainele dobândirii liniştii, împăcării şi păcii în suflet, în societate şi în întreaga lume. Islamul ne învaţă să fim drepţi, înţelepţi, corecţi şi să ne străduim întru căutarea adevărului în relaţiile noastre cu ceilalţi.

Cu adevărat, căutarea adevărului ar trebui să fie construită pe fapte şi surse corecte şi credibile; iar modalitatea în care ne comportăm cu ceilalţi şi judecarea lor ar trebui să fie întru dreptate, în spiritul unei atitudini pozitive şi a unui dialog deschis, bazat pe respect reciproc şi pe o înţelegere clară.

Al-Malik: Proprietarul, Stăpânul, Domnul

ROMANIAN
Română
روماني

THIS IS A GREAT BOOK WHICH EXPLAINS THE REAL BEAUTY OF ISLAM. IT IS AUTHORED BY. DR. NAJI IBRAHIM ARFAJ.

IslamHouse.com

Osoul Global Center
www.osoulcenter.com